

[Højland.]

nok synes at der skulle være fortrydelsesmuligheder over for i højere grad, end der er nu.

Reelt vildledende reklame bør naturligvis bremses. Jeg erindrer, at der på Frederiksberg for en del år siden var en viktualiehandler, der reklamerede med på sine skilte, at han solgte byens næstbedste medisterpølse, og da jeg spurgte ham, hvorfor det var den næstbedste medisterpølse, han solgte, så svarede han, at det var, fordi alle hans konkurrenter reklamerede med, at de solgte den bedste, så den kunne han jo ikke have. Det er også en form for reklame. Den gamle form for reklame med „byens bedste varer“ eller „billigste priser“ ser man næsten ikke mere; det ville jo heller ikke efter en ny lov kunne forsvares. Derimod vil det være mere problematisk med den form for reklame, der anbefaler det bedst udførte arbejde og de bedste kvaliteter; for det er jo nok et skøns spørgsmål mange gange, hvad de bedste kvaliteter er. Jeg kan se, at der kan blive noget at beskæftige sig med for en forbrugerombudsmand.

Spørgsmålet om garanti synes jeg det bør have mere interesse at pege på end mange af de andre ting. Garantien på varer og frembringelser vil det nok være værd at diskutere nærmere i udvalget, og dér mener jeg, man bør stræbe efter at få bestemmelser, der svarer til, hvad man har i den norske lovgivning, hvor man under ingen omstændigheder kan stilles ringere ved en kontraktmæssig garanti — altså ved det, man har skrevet under på — end den garanti, man har ifølge købeloven. Det synes jeg i alt fald også vi burde se på her.

Med hensyn til spørgsmålet om en forbrugerombudsmand vil jeg meget gerne her fremføre en absolut modstand mod det kriterium, som er foreslået. Vi kan fra centrumdemokraterne — og vi har behandlet spørgsmålet — overhovedet ikke forstå, at det, sådan som man skriver, skal være en person, der opfylder de almindelige betingelser for at blive udnævnt til dommer. Mon det ikke

er noget, de jurister, der har været impliceret i lovforslagets udformning, har hvisket i øret på handelsministeren? Vi kan ikke se nogen grund til, at jurister skal have den monopolstilling, de efterhånden har tilkæmpet sig, når det gælder besættelse af betydningsfulde embeder, der lige så godt kunne bestrides af ikke-jurister med kvalifikationer til den foreliggende opgave.

Poul Dam (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Aage Frandsen, er forhindret i at være her, skal jeg på hans og mit partis vegne fremføre nogle få bemærkninger.

Jeg tror, at vi ved gennemførelsen af de to nu fremsatte lovforslag vil komme et godt skridt videre frem med hensyn til forbrugerbeskyttelsen her i landet, og vi ser så hen til, at der også kommer et lovforslag om mærkning og skiltning, og at der kommer de bebudede forslag om ændringer i den civile retlige lovgivning for at forbedre forbrugerens retsstilling og gøre hans retsbeskyttelse større. Også betænkningen om en fremtidig organisation af forbrugerarbejdet ser vi hen til med mange forventninger. I denne forbindelse kan man jo nævne, at de lokale forbrugerkomiteer bør aktiveres og engageres i arbejdet, men de vil jo naturligt komme til at virke som instanser, der lægger sager frem til forbrugerombudsmanden.

Fra forskellig side har det været nævnt, at der slet ikke var brug for denne lov, og det var noget tvivlsomt, hvad god markedsføringsskik egentlig var. Jeg tror nok, at de fleste, der følger lidt med i, hvorledes varer markedsføres, er klar over, at der findes ganske overordentlig mange eksempler i øjeblikket på dårlig markedsføringsskik, og at der er en række virksomheder, der opfører sig på en sådan måde, at deres virksomhed i fremtiden faktisk ikke vil være mulig, og det vil være ét blandt de mange gode resultater af denne lovgivning.

Der er sikkert mange detaljer, man vil behandle i udvalget, men bortset herfra skal jeg tilsige velvillig behandling fra vor side.